

[Niels Andersen.]

man naturligvis diskutere. Men jeg vil spørge det ærede medlem: er man ikke blevet enig om, at målsætningen for den politik, der skal føres, er, at vi skal standse inflationen? Så er vi forhåbentlig også enige om, at på den måde giver vi landets borgere de bedste opsparingsmuligheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har nedsat angående forslag til lov om beskatningen af renteforsikringer m. v. og forslag til lov om særlig indkomstskat m. v.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til arvelov for Grønland.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 641, fremsættelsen i tidenden sp. 971).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Victor Gram, ikke kan være til stede, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om det foreliggende lovforslag.

Efter at Grønland er blevet en ligeberettiget del af riget, vil der jo altid ved en speciel grønlandsk lovgivning rejse sig det spørgsmål, om man ikke simpelt hen kan sætte de tilsvarende danske love i kraft i Grønland eller, hvis man ikke kan det, fortsat lade den gamle sædvane råde, indtil tiden er moden til ændringer.

Den glædelige udvikling, der navnlig i

de senere år er sket i det grønlandske levest, stigningerne i indkomst og formue, gør imidlertid, at man ikke længere kan klare sig med sædvane og tradition, men må have egentlige skriftligt formulerede love. Dette ses også bedst af, at man ikke mere har kunnet klare arveskifte m. v. efter almindelig skik, men har måttet bruge det foreliggende lovudkast. Dette skulle for så vidt være anbefaling nok for lovforslaget. Der findes dog endnu så mange specielle grønlandske forhold, at man ikke fuldstændig kan overføre dansk lovgivning til Grønland, ikke mindst det for denne lovgivning så specielle, at den skal forvaltes af lægmænd og derfor må være overskuelig.

Ved dette lovforslags udformning har man altså måttet tage hensyn til 3 ting: at nærme sig dansk lovgivning, ikke at støde an mod grønlandsk tradition og sædvane og samtidig at affatte en lov, der kan administreres af lægfolk. Noget sådant er ingen let opgave, men man må sige, at de, der har udformet dette lovforslag, har haft en ualmindelig heldig hånd, idet alle disse hensyn synes fuldstændig imødekommet. Som nævnt ses dette bedst af, at man simpelt hen har taget lovforslaget i brug, fordi der var behov for det; man kunne ikke længere klare sig med sædvane, og de læge kredsdommere har derfor ment, at forslaget var dem en god hjælp.

Det er selvfølgelig først og fremmest forskellighederne fra dansk arvelovgivning, man vil fæste sig ved. Jeg har for min part lagt mærke til 7 sådanne forskelle, men jeg må erkende, at i hvert tilfælde 6 af dem er begrundet i de specielle grønlandske forhold.

Hvis et bo deles, et hjem opløses i det øvrige Danmark, kan det være alvorligt for dem, der har været afhængige af et sådant hjem; i Grønland kan det være katastrofalt.

Dette begrundes også forskelligheder.

Der indføres kontrol med privat skifte således, at arvinger ikke kan afhænde noget af boet uden kredsdommerens tilladelse. Ligeledes er der ingen regel om arvingers